ЛІТЕРАТУРА:

1. *Загайнов И. А. Педагогические условия формирования гендерной компетентности современного учителя [Электронный ресурс] / И. А. Загайнов // Грани познания. Электронный науч.-образ. журн. ВГПУ. – 2009. – № 3-4. – Режим доступа к ресурсу : www.grani.ru*

2. Каган В. Е. Половые аспекты индивидуальности / В. Е. Каган // Психологические проблемы индивидуальности. – Вып.2. – М., 1984. – С. 109-112.

3. Нагель О. П. Технологическая компетентность педагога в осуществлении гендерного подхода к образованию детей дошкольного возраста / О. П. Нагель, Т. Г. Березка, Н. А. Хорошилова // Дошкольная педагогика : Петербургский научно-практический журнал. – 2008. – №4. – С. 13-17.

4. Надолинская Лина Николаевна. Конструирование гендерного дискурса и стратегии гендерного партнерства (теоретические представления и реалии современной России) : дисс. ... д-ра филос. наук : 09.00.11 / Надолинская Лина Николаевна. – Ростов-на-Дону, 2008. – 352 с.

5. Ольховик Г. А. Гендерный подход в формировании профессиональной направленности / Г. А. Ольховик // Среднее профессиональное образование. – 2006. – №11. – С. 47-49.

6. Рожкова С. В. Гендерная компетенция педагога [Электронный ресурс] / С. В. Рожкова, В. В. Мошненко // Преподаватель высшей школы в XXI веке : тр. междунар. науч.-практ. Интернет-конф. – Ростов н/Д, 2007. – Сб. 5, Ч. 1. – С. 125-130. – Режим доступа к ресурсу: http://www.t21.rgups.ru/doc/1/16.doc

7. Штылева Л.В. Педагогика и гендер: развитие гендерных подходов в образовании [Электронный ресурс] / Л.В. Штылева // Женщина в российском обществе. – 2000. – № 3 (19) – Режим доступа к ресурсу: www.ivanovo.ac.ru/win1251/jornal/jornal3/shtil.htm

Скиба М. В.

ТЕХНОЛОГІЧНІ ПЛАТФОРМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

В статті розглянуто досвід формування та функціонування технологічних платформ в Європейському Союзі. Запропоновано рекомендації щодо активізації застосування технологічних платформ в Україні.

В статье рассмотрен опыт формирования и функционирования технологических платформ в Европейском Союзе. Предложены рекомендации относительно активизации применения технологических платформ в Украине.

Підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки не можливе без задіяння ефективних механізмів перетворення знань у продуктивну силу розвитку економіки, мобілізації ресурсів всіх суб'єктів національної інноваційної системи на перспективних напрямках науково-технологічного розвитку. Однією із найбільш гострих проблем інноваційного розвитку в Україні є не сформованість ринку інновацій, що в значній мірі пов'язано з несформованістю інституційного середовища для ефективної взаємодії науки, держави та бізнесу.

Аналіз досліджень і публікацій. Проблематика інноваційного розвитку висвітлюється у працях провідних сучасних вчених: В.Геєця [1, 2], Л.Федулової [3], В.Сиденка [4] та багатьох інших, проте питанням формування та функціонування технологічних платформ як інструмента інноваційного розвитку не приділено достатньої уваги.

Метою статті є на основі дослідження європейського досвіду формування та функціонування технологічних платформ розробити рекомендації щодо активізації використання цього інструменту в Україні.

Концепція «Європейської технологічної платформи» (ЄТП) була запропонована Європейською Комісією 11 грудня 2002 року в Комюніке «Промислова політика в розширеній Європі» [7]. Європейські технологічні платформи створювались у відповідь на економічні та соціальні виклики суспільства як засіб «розширення ринку співпраці між зацікавленими сторонами та створення між ними довгострокового стратегічного плану науково-технологічного співробітництва. Основною метою створення технологічних платформ було визначено підтримку розробки та впровадження ключових технологій в ЄС, які мають життєво важливе значення для вирішення найважливіших економічних і соціальних проблем; визначення європейського погляду на розвиток та впровадження цих технологій; підтримка зростаючих обсягів інвестування в дослідження, наближаючи наукову сферу до промисловості, покращуючи ринки інноваційних продуктів.

Ініціаторами формування ЄТП є: великі підприємства, МСБ; державні структури на різних рівнях ЄС, національних та місцевих, включаючи політиків, представників урядових агентств, які беруть участь у фінансуванні, покупців технологій; дослідні інститути та академічне співтовариство; фінансові структури - приватні банки, Європейський інвестиційний фонд, Європейський банк реконструкції та розвитку, венчурні фонди та ін. А також, громадянське суспільство, включаючи неурядові організації, асоціації споживачів та інших представників користувачів технологій. Основними принципами реалізації технологічних платформ є: відкритість для приєднання та інформаційна прозорість; підвищення поінформованості; фінансовий інжиніринг; індивідуальність організаційної структури; інтернаціоналізація. На сьогодні сформовано більш ніж 36 ЄТП.

Метою національних технологічних платформ, що є своєрідними «дзеркалами» європейських технологічних платформ (ЄТП) та зосереджені на національному рівні, є координація європейських та національних амбіцій. НТП також є ефективною основою для забезпечення зв'язку між ЄС, національним і регіональним рівнями.

У 2006 році було в Україні було розпочато формування двох Національних технологічних платформ: УНТП «Агропродовольча» та УНТП «Виробничих процесів» (UTP of Production Processes - ManuFuture Ukraine) [10]. Проте, через несформованість відповідної правової бази щодо формування технологічних платформ, недостатні фінансові можливості, нерозвиненість мережі громадських професійних організацій сучасного рівня, які б могли ініціювати активність фахівців різноманітних галузей економіки, недостатній рівень зацікавленості у співпраці західних партнерів через неналагодженість зв'язків

та контактів, відсутність контактів з політичним суб'єктами технологічні платформи не набули широкого застосування як інструмент інноваційного розвитку в Україні.

Варто зазначити, що застосування технологічних платформ в країнах ЄС є різним. Наприклад, якщо в Австрії вони функціонують у вигляді агентств, які зводять разом зацікавлених сторін в сектори, які спільно фінансуються або фінансуються урядом, то, в Нідерландах діяльність платформ розглядається як засіб для тимчасового підприємства, яке закінчується, коли завершується програма. Польська технологічна платформа для мобільних пристроїв і бездротового зв'язку була заснована у 2005 році і спрямована на підвищення потенціалу польських компаній у наданні послуг з мобільних сервісів, додатків і технологій з метою підтримки економічного розвитку. Метою Польської ТП з аеронавтики (бюджет - 600 млн євро) було створення сприятливих умов для розвитку підприємств авіаційно-космічної промисловості в регіоні; розвиток аерокосмічних досліджень; посилення співпраці з університетами, вплив на економічну політику польського уряду щодо аерокосмічної галузі; поліпшення існуючої виробничої бази; залучення іноземних інвестицій; розвиток відносин з іншими європейськими центрами аерокосмічної промисловості. Дана ТП об'єднала 70 компаній і більш ніж 10 тис. працівників. Загалом, більш ніж дев'ятирічний досвід організації та функціонування Європейських технологічних платформ (ЄТП) доводить ефективність використання технологічних платформ як інструменту інноваційного розвитку, що діє на принципах пріоритетності задоволення суспільних потреб, врахування **інтересів бізнесу**, **державно-приватного партнерства у їх фінансуванні**, **прозорості та ясності процедур**. **На користь даного інструменту свідчить можливість його застосування в якості** об'єднуючого інструменту, для спільного визначення науковими організаціями, промисловими компаніями та іншими зацікавленими учасниками інноваційного процесу середньо- та довгострокових цілей наукових досліджень, формування дорожніх карт з їх досягнення.

Висновки. Технологічні платформи є інструментом вироблення спільних цілей, пріоритетів, напрямків розвитку та завдань широкого кола осіб, «групи інтересів» (представників науковців, влади, бізнесу) при розробці стратегічних програм досліджень і розробок, їх реалізації та впровадження. З метою активізації функціонування ТП в Україні доцільним при їх формуванні є чітко визначати:

- концепцію та цілі формування ТП (доцільно формувати у тих сферах, які можуть дати істотний внесок у підвищення конкурентоспроможності та усунення головних проблем);
- причетність основних учасників та зацікавлених сторін (оцінка пріоритетних тем на предмет відповідності їх конкретним потребам);
- впровадження і фінансовий інжиніринг (націленість на результат, реальне впровадження на ринку).

Перспективами подальших досліджень буде вивчення досвіду країн СНД щодо формування та функціонування ТП та розробка рекомендації щодо доцільності його використання в Україні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Структурні зміни та економічний розвиток України : монографія / [Геєць В.М., Шинкарук Л.В., Артьомова Т.І. та ін.] ; за ред. д-ра екон. наук Л.В.Шинкарук ; НАН України ; Ін-т екон. та прогнозув. – К., 2011. – 696 с.

2. Стратегічні виклики XXI століття суспільству та економіці України: в 3 т. / [За ред. Акад.. НАН України В.М. Гейця, акад. НАН України В.П. Семиноженка, чл.-кор. НАН України Б.Є. Кваснюка]. – К.: Фенікс, 2007. – (Інноваційно-технологічний розвиток економіки). Т. 2. – 2007. – 564 с.

3. Технологічний імператив стратегії соціально-економічного розвитку України / за ред. д-ра екон. наук України Л.І.Федулової ; НАН України ; Ін-т екон. та прогнозув. – К., 2011. – 656 с.

4. Глобализация - европейская интеграция - экономическое развитие: украинская модель: в 2 т. [Сиденко В. Р.] – К. : Ин-т экономики и прогнозирования НАН Украины, 2008 (Европейская интеграция и экономическое развитие). Т. 2. – 2011. – 44 с.

5. Комюніке Європейської Комісії «Промислова політика в розширеній Європі». - Режим доступу: http://eur-lex.europa.eu.

6. Individual ETPs. – Режим доступу: http://cordis.europa.eu/technology-platforms/individual_en.html

7. Перечень технологических платформ. – Режим доступу: http://www.economy.gov.ru/minec/activity/sections/innovations/formation/doc20110610_14.

8. UTP of Production Processes – ManuFuture Ukraine. – Режим доступу: http://www.manufuture.org/manufacturing/?p=387.

УДК 159. 923

Ставицька С. О.

ДУХОВНІСТЬ У РОЗУМІННІ МИСЛИТЕЛІВ XX СТОЛІТТЯ

Статья посвящена проблеме понимания и формирования духовности личности человека в работах мыслителей XX начала XXI века. В работе мы исходим их тезиса, что каждый человек духовен по своей сути, но его духовность может иметь как социальную, так и антисоциальную направленность.

Проведені у XX ст. наукові дослідження характеризуються не стільки вивченням самої людини, її внутрішнього світу та впливу на навколишній світ, скільки того, як природа і, насамперед, суспільство впливають, формують її. Певною мірою ця тенденція зберігається й сьогодні. Поняття *дух, душа, духовність* мало використовуються у сфері, що характеризує свідому психічну діяльність людини. Так, В. М. Шердаков вважає, що „слова „духовність" та „бездуховність" у побутовому вжитку містять зміст, що відрізняється від традиційно філософського, психологічного або релігійного. Духовність розуміють як щось безумовно позитивне, як першість вищих, духовних інтересів над матеріальними, а бездуховність - як відсутність вищих цілей і цінностей, панування нижчих, плотських інтересів і потягів. Тим часом, традиційне трактування поняття духовності інше. Людина, яка має розум та волю - це істота духовна" (*підкреслено нами*) [7, с. 27].

Ми розділяємо ці думки та приднуємося до такого підходу. З цієї точки зору, людина завжди є духовною, однак, її духовність різна і по різному виявляє себе. Тому, скоріше люди мають різну модальність та спрямованість власної духовності,